

LBRIS

We know
books

Marius Aldea

MARUTH

Colecția **pocket** este coordonată de Mihók Tamás.

Corector: Lavinia Mihók
Art direction: Alexandru Daș
Copertă & design layout: Anna Grozavu
Tehnoredactor: Vasile Ardeleanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ALDEA, MARIUS

Maruth / Marius Aldea. – București: ART, 2025
ISBN 978-630-321-774-1

821.135.1

© Grupul Editorial ART, 2025

ART / pocket

SOSIA

- 11 / CYRANO
- 13 / COCA DE BOCA
- 15 / SOSIA
- 17 / FAMILIST
- 19 / DEBUTANT
- 21 / GUANO
- 22 / 16 ANI. FATA ȘI TATA
- 24 / PĂRIA
- 26 / NADEJDA
- 27 / CREODĂ
- 28 / TABLOU CU TÂNĂR ȘI BĂTRÂN
- 29 / MARCEL
- 32 / AVION
- 33 / PRIN GAURA CHEII
- 34 / LAMA
- 35 / MERSI

MARUTH

- 39 / ȚĂRAN
- 41 / NIMICURI ESENȚIALE
- 42 / MARIOU EXTERMINATORUL
- 43 / DE DRAGOSTE NON-STOP
- 45 / CU GÂNDUL LA BANI
- 46 / MUTA
- 47 / EU ALTUL
- 48 / LIVE DE PE BICLĂ
- 49 / HABITAT
- 50 / CÂNDVA
- 51 / PISIFLOAREA
- 52 / CÂINE

„Dragă Dumnezeu, te iubesc de nu te vezi.“
— I.G.

LBRIS

We know
books

SOSIA

CYRANO

aveam chef să rădă oamenii de mine
așa că m-am scos afară cum ieși cu un câine
m-am bucurat de soare și de flegmele de pe trotuare
uite o zi numai bună să mă uit la alții cum se țin de mână
și cum mergeam eu pe trotuar am întâlnit un nonagenar
care mi-a zis cu ultima suflare
băiete tu ești cyrano c-ai nasul prea mare

atunci am știut că e loc de distracție
și că dacă râd un pic de mine
poate o să scap de constipație
nonagenarul s-a ridicat pe bancă în picioare
și m-a prezentat la trecători
el e cyrano c-are nasul mare
nu poate nimeni să spună
că l-a văzut din întâmplare

oamenii râdeau și mă trăgeau de nas
și-am răs cu toții aproape un ceas
dar ușor-ușor mă găseau tot mai respingător
era o combinație de silă și milă
a venit la mine apoi o copilă
m-a mângâiat pe nas m-a făcut foarte fericit
să o văd cum îi vorbește ca unui animal rănit
când l-a sărutat întâia oară
am scăpat o lacrimă prin nu mai știu ce nară
și mi-a șoptit dulce copila că nasul meu e cât șinșila
pe care a primit-o cadou de la tatăl ei vitreg care-i un bou
și că-i este dor de tatăl ei bun
care a plecat în cer de la mult tutun

când a zis cu glăsciorul ei cancer pulmonar
 am lacrimat pe nară iar
 am întrebat-o cum o cheamă bucuros să am un prieten
 chiar dacă nu de-aceeași seamă
 și copila s-a prezentat fechete bubi feiz
 dar că mă roagă să nu mai beau tutun
 dacă vreau pe viață să-i fiu prieten bun
 însă eu am aprins o țigară și-am lăsat
 fumul albastru să-mi iasă pe nară
 fechete bubi feiz a început să plângă
 să tragă cu creta pe asfalt o linie lungă
 uite cyrano atât e nasul tău de mare
 mă mir că poți sta pe picioare

am răs și i-am spus eu nu sunt tac-tu
 și ca el n-o să mai fie altu'
 așa că lasă-mă să fumez
 am ieșit pe afară să râdă oamenii de mine
 și să scot puțin fum pe nară
 după ce scap de ființele astea nasoale
 mă închid o lună în casă și bag seriale
 și privind fumul albastru cum iese din nară
 fechete bubi feiz mi-a zâmbit
 și mi-a cerut o țigară

COCA DE BOCA

dacă tot vă place s-o ardeți pe coca
 să vă spun povestea minerului de la mina boca
 nu arsenie sfântul cel cu credința și mila
 boca mormântul din care răsărea odată huila

mulți ani a tras omul nostru pe nas praf de cărbune
 și nu-și dădea nimeni seama că e spart când ieșea în lume
 pentru că după fiecare liniuță
 băga ceapă ouă fierte brânză slăninuță

liniuță după liniuță nasul lui era o săniuță
 cu zurgălăi negri mititei ia mai mânați măi flăcăi
 câtă omenie e doamne în tine
 cam câte drezine vin și pleacă din mine

cu cât intri mai mult în pământ
 cu atât mai mult ești un sfânt
 care a ales bezna geneza
 respiri tragi praful iată asceza

și când ieși la lumină nu mai știi dacă ai înviat
 sau dacă acum te-ai născut
 și trebuie neapărat să te pui pe băut
 își zice minerul cu praf negru drogat
 când se-ntinde seara în pat

femeia știe că el moare adoarme
 un tunel de lumină
 ar vrea să îi sape în carne
 ar vrea să intre în ea ca în mină

dar minerul cu praf negru drogat
a adormit e de mult îngropat
în visul cu gemete și multă sudoare
în care sapă să ajungă la soare

We know
books

SOSIA

mi-am întâlnit sosia pe terasa de la manasia
bolborosea ceva futu-l în gură cu vocea lui john turturro
a zis olá și s-a prezentat la două: eu sunt ignațiu de loyola
a fumat cu ele hașiș când să mă duc să mă piș
m-a luat din senin un vertij m-am ținut de o plantă
și-am simțit că prind rădăcini în lume pentru prima dată

imbrăcasem outfitul șarpelui am trecut pe lângă dumnealui
nu m-a recunoscut năpârleam îmi trecuse frica am tras cu urechea
le povestea fetelor de bunătatea lui jose pepe mujica

la baie l-am întâlnit din nou în oglindă scotea limba
avea pe ea o omidă
o să te roadă băiete mi-a zis cu sila viermele din tequila
o să ajungi un schelet nu ai înțeles nimic din viață
fiindcă ești un amărât de estet
ești pe pastile de prea multe zile ești prăjit copile
îți lipsește saliva să mesteci mâncarea
îți lipsește eschiva te lovesc toate alea
sosia nu mai tăcea. am făcut primul pasul
să deschid ușa da' s-a-nfipt în carnea mea căpușa
avea în colțul gurii bale era genul de iezuit
care turuie motivaționale

eu nu voiam decât să mai beau un pahar și apoi să mă car
da' sosia a-nceput: iubește viața maruth
atunci m-am smucit și m-am desprins eram transpirat
parcă ieșeam dintr-un vis dintr-un vis cu pulsul accelerat blană
când te urmărește în visul din vis o katană
am fugit spre masa unde mă aștepta tărie